

2. Samuel 18

Septuaginta (LXX)

1 καὶ ἐπεσκέψατο δαυιδ τὸν λαὸν τὸν μετ' αὐτοῦ καὶ κατέστησεν ἐπ' αὐτῶν χιλιάρχους καὶ ἑκατοντάρχους

2 καὶ ἀπέστειλεν δαυιδ τὸν λαόν τὸ τρίτον ἐν χειρὶ ιωαβ καὶ τὸ τρίτον ἐν χειρὶ αβεσσα σύν σαρουνιας ἀδελφοῦ ιωαβ καὶ τὸ τρίτον ἐν χειρὶ εθθι τοῦ γεθθαιίου καὶ εἶπεν δαυιδ πρὸς τὸν λαόν ἔξελθόν ἔξελεύσομαι καὶ γε ἐγὼ μεθ' ὑμῶν

3 καὶ εἶπαν οὐκ ἔξελεύσῃ ὅτι ἐὰν φυγῇ φύγωμεν οὐ θήσουσιν ἐφ' ἡμᾶς καρδίαν καὶ ἐὰν ἀποθάνωμεν τὸ ἥμισυ ἡμῶν οὐ θήσουσιν ἐφ' ἡμᾶς καρδίαν ὅτι σὺ ως ἡμεῖς δέκα χιλιάδες καὶ νῦν ἀγαθὸν ὅτι ἔσῃ ἡμῖν ἐν τῇ πόλει βοήθεια τοῦ βοηθεῖν

4 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς ὁ βασιλεὺς ὃ ἐὰν ἀρέσῃ ἐν δόφθαλμοῖς ὑμῶν ποιήσω καὶ ἔστη ὁ βασιλεὺς ἀνὰ χεῖρα τῆς πύλης καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἔξεπορεύετο εἰς ἑκατοντάδας καὶ εἰς χιλιάδας

5 καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς τῷ ιωαβ καὶ τῷ αβεσσα καὶ τῷ εθθι λέγων φείσασθέ μοι τοῦ παιδαρίου τοῦ αβεσσαλωμ καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἡκουσεν ἐντελλομένου τοῦ βασιλέως πᾶσιν τοῖς ἄρχουσιν ὑπὲρ αβεσσαλωμ

6 καὶ ἔξῆλθεν πᾶς ὁ λαὸς εἰς τὸν δρυμὸν ἔξι ἐναντίας ισραὴλ καὶ ἐγένετο ὁ πόλεμος ἐν τῷ δρυμῷ εφραιμ

7 καὶ ἐπταισεν ἐκεῖ ὁ λαὸς ισραὴλ ἐνώπιον τῶν παίδων δαυιδ καὶ ἐγένετο ἡ θραῦσις μεγάλη ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ εἴκοσι χιλιάδες ἀνδρῶν

8 καὶ ἐγένετο ἐκεῖ ὁ πόλεμος διεσπαρμένος ἐπὶ πρόσωπον πάσις τῆς γῆς καὶ ἐπλεόνασεν ὁ δρυμὸς τοῦ καταφαγεῖν ἐκ τοῦ λαοῦ ὑπὲρ οὓς κατέφαγεν ἐν τῷ λαῷ ἡ μάχαιρα ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ

9 καὶ συνήντησεν αβεσσαλωμ ἐνώπιον τῶν παίδων δαυιδ καὶ αβεσσαλωμ ἐπιβεβηκὼς ἐπὶ τοῦ ἡμίονου αὐτοῦ καὶ εἰσῆλθεν ὁ ἡμίονος ὑπὸ τὸ δάσος τῆς δρυδὸς τῆς μεγάλης καὶ ἐκρεμάσθη ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ἐν τῇ δρυί καὶ ἐκρεμάσθη ἀνὰ μέσον τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἀνὰ μέσον τῆς γῆς καὶ ὁ ἡμίονος ὑποκάτω αὐτοῦ παρῆλθεν

10 καὶ εἶδεν ἀνὴρ εἷς καὶ ἀνήγγειλεν ιωαβ καὶ εἶπεν ἵδού ἐώρακα τὸν αβεσσαλωμ κρεμάμενον ἐν τῇ δρυί

11 καὶ εἶπεν ιωαβ τῷ ἀνδρὶ τῷ ἀπαγγέλλοντι καὶ ἵδού ἐώρακας τί ὅτι οὐκ ἐπάταξας αὐτὸν εἰς τὴν γῆν καὶ ἐγὼ ἂν δεδώκειν σοι δέκα ἀργυρίου καὶ παραζώνην μίαν

12 εἶπεν δὲ ὁ ἀνὴρ πρὸς ιωαβ καὶ ἐγὼ εἰμὶ ἵστημι ἐπὶ τὰς χεῖράς μου χιλίους σίκλους ἀργυρίου οὐ μὴ ἐπιβάλω χεῖρά μου ἐπὶ τὸν υἱὸν τοῦ βασιλέως ὅτι ἐν τοῖς ωσὶν ἡμῶν ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς σοὶ καὶ αβεσσα καὶ τῷ εθθι λέγων φυλάξατέ μοι τὸ παιδάριον τὸν αβεσσαλωμ

13 μὴ ποιῆσαι ἐν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ ἄδικον καὶ πᾶς ὁ λόγος οὐ λήσεται ἀπὸ τοῦ βασιλέως καὶ σὺ στήσῃ ἔξι ἐναντίας

14 καὶ εἶπεν ιωαβ τοῦτο ἐγὼ ἄρξομαι οὐχ οὔτως μενῶ ἐνώπιόν σου καὶ ἔλαβεν ιωαβ τρία βέλη ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ ἐνέπτησεν αὐτὰ ἐν τῇ καρδίᾳ αβεσσαλωμ ἔτι αὐτοῦ ζῶντος ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς δρυός

15 καὶ ἐκύκλωσαν δέκα παιδάρια αἵροντα τὰ σκεύη ιωαβ καὶ ἐπάταξαν τὸν αβεσσαλωμ καὶ ἐθανάτωσαν αὐτόν

- 16** καὶ ἐσάλπισεν ιωαβ ἐν κερατίνῃ καὶ ἀπέστρεψεν ὁ λαὸς τοῦ μὴ διώκειν ὅπίσω ισραηλ ὅτι ἐφείδετο ιωαβ τοῦ λαοῦ
- 17** καὶ ἔλαβεν τὸν αβεσσαλωμ καὶ ἔρριψεν αὐτὸν εἰς χάσμα μέγα ἐν τῷ δρυμῷ εἰς τὸν βόθυνον τὸν μέγαν καὶ ἐστήλωσεν ἐπ' αὐτὸν σωρὸν λίθων μέγαν σφόδρα καὶ πᾶς ισραηλ ἔφυγεν ἀνὴρ εἰς τὸ σκήνωμα αὐτοῦ
- 18** καὶ αβεσσαλωμ ἔτι ζῶν καὶ ἐστησεν ἑαυτῷ τὴν στήλην ἐν ᾧ ἐλήμφθη καὶ ἐστήλωσεν αὐτὴν λαβεῖν τὴν στήλην τὴν ἐν τῇ κοιλάδι τοῦ βασιλέως ὅτι εἶπεν οὐκ ἔστιν αὐτῷ υἱὸς ἔνεκεν τοῦ ἀναμνῆσαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ καὶ ἐκάλεσεν τὴν στήλην χεὶρ αβεσσαλωμ ἔως τῆς ήμέρας ταύτης
- 19** καὶ αχιμαας υἱὸς σαδωκ εἶπεν δράμω δὴ καὶ εὐαγγελιῶ τῷ βασιλεῖ ὅτι ἔκρινεν αὐτῷ κύριος ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ
- 20** καὶ εἶπεν αὐτῷ ιωαβ οὐκ ἀνὴρ εὐαγγελίας σὺ ἐν τῇ ήμέρᾳ ταύτῃ καὶ εὐαγγελιῇ ἐν ήμέρᾳ ἄλλῃ ἐν δὲ τῇ ήμέρᾳ ταύτῃ οὐκ εὐαγγελιῇ οὖς εἴνεκεν ὁ υἱὸς τοῦ βασιλέως ἀπέθανεν
- 21** καὶ εἶπεν ιωαβ τῷ χουσι βαδίσας ἀνάγγειλον τῷ βασιλεῖ ὅσα εἶδες καὶ προσεκύνησεν χουσι τῷ ιωαβ καὶ ἐξῆλθεν
- 22** καὶ προσέθετο ἔτι αχιμαας υἱὸς σαδωκ καὶ εἶπεν πρὸς ιωαβ καὶ ἐστω ὅτι δράμω καὶ γε ἐγὼ ὅπίσω τοῦ χουσι καὶ εἶπεν ιωαβ ἵνα τί τοῦτο τρέχεις νίέ μου δεῦρο οὐκ ἔστιν σοι εὐαγγελία εἰς ὡφέλειαν πορευομένῳ
- 23** καὶ εἶπεν τί γάρ ἐὰν δραμοῦμαι καὶ εἶπεν αὐτῷ ιωαβ δράμε καὶ ἔδραμεν αχιμαας ὁδὸν τὴν τοῦ κεχαρ καὶ ὑπερέβη τὸν χουσι
- 24** καὶ δαιιδ ἐκάθητο ἀνὰ μέσον τῶν δύο πυλῶν καὶ ἐπορεύθη ὁ σκοπὸς εἰς τὸ δῶμα τῆς πύλης πρὸς τὸ τεῖχος καὶ ἐπῆρεν τοὺς δόφθαλμοὺς αὐτοῦ καὶ εἶδεν καὶ ἴδον ἀνὴρ τρέχων μόνος ἐνώπιον αὐτοῦ
- 25** καὶ ἀνεβόησεν ὁ σκοπὸς καὶ ἀπήγγειλεν τῷ βασιλεῖ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς εἰ μόνος ἔστιν εὐαγγελία ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ καὶ ἐπορεύετο πορευόμενος καὶ ἐγγίζων
- 26** καὶ εἶδεν ὁ σκοπὸς ἄνδρα ἔτερον τρέχοντα καὶ ἐβόησεν ὁ σκοπὸς πρὸς τῇ πύλῃ καὶ εἶπεν ἴδον ἀνὴρ ἔτερος τρέχων μόνος καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς καὶ γε εἰς εὐαγγελίζομενος
- 27** καὶ εἶπεν ὁ σκοπός ἐγὼ ὄρῳ τὸν δρόμον τοῦ πρώτου ὡς δρόμον αχιμαας υἱοῦ σαδωκ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς ἀνὴρ ἀγαθὸς οὗτος καὶ γε εἰς εὐαγγελίαν ἀγαθὴν ἐλεύσεται
- 28** καὶ ἐβόησεν αχιμαας καὶ εἶπεν πρὸς τὸν βασιλέα εἰρήνη καὶ προσεκύνησεν τῷ βασιλεῖ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν καὶ εἶπεν εὐλογητὸς κύριος ὁ θεός σου ὃς ἀπέκλεισεν τοὺς ἄνδρας τοὺς μισοῦντας τὴν χεῖρα αὐτῶν ἐν τῷ κυρίῳ μου τῷ βασιλεῖ
- 29** καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς εἰρήνη τῷ παιδαρίῳ τῷ αβεσσαλωμ καὶ εἶπεν αχιμαας εἶδον τὸ πλῆθος τὸ μέγα τοῦ ἀποστεῖλαι τὸν δοῦλον τοῦ βασιλέως ιωαβ καὶ τὸν δοῦλόν σου καὶ οὐκ ἔγνων τί ἐκεῖ
- 30** καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς ἐπίστρεψον στηλώθητι ὕδε καὶ ἐπεστράφη καὶ ἐστη
- 31** καὶ ἴδον ὁ χουσι παρεγένετο καὶ εἶπεν τῷ βασιλεῖ εὐαγγελισθήτω ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς ὅτι ἔκρινέν σοι κύριος σήμερον ἐκ χειρὸς πάντων τῶν ἐπεγειρομένων ἐπὶ σέ
- 32** καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν χουσι εἰ εἰρήνη τῷ παιδαρίῳ τῷ αβεσσαλωμ καὶ εἶπεν ὁ χουσι γένοιντο ὡς τὸ παιδάριον οἱ ἐχθροὶ τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως καὶ πάντες ὅσοι ἐπανέστησαν ἐπ' αὐτὸν εἰς κακά

